Dosarul nr. 1-350/2025
Nr. electronic 1-24055343-48-1-23072025
Nr. urmărire penală 2014330727

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, (sediul central)
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Mihaela Grosu
Grefier Nicoleta Sandu

Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Sergiu Mocan, Alexandra Vremea și Larisa David
Apărătorului: Oxana Ivanov

a judecat în şedinţa de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Stăvilă Vasile **,*** *născut la *****, IDNP *****, domiciliat municipiul Străşeni, str. ***** *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, divorțat, trei copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, prin:*

- *Sentința Judecătoriei Străşeni din 06.12.2010, în baza art.187, alin.(2), lit. b) și e) din Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Conform art.90 Cod Penal pedeapsa stabilită sa suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.*

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 151, alin. (1) Cod penal al RM.

Procedura de citare legală executată.

Termenul de examinare a cauzei penale: 23 iulie 2025 – 21 aprilie 2026.

În baza materialelor din dosar şi a probelor recunoscute de inculpat care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

A CONSTATAT:

Inculpatul ***Stăvilă Vasile *******, la 30.11.2014 în jurul orelor 03:00, aflându-se în spatele clădirii barului „*****” situat în or. Strășeni *****, având intenția cauzării leziunilor

corporale lui Priguza Igor *****, în timpul unui conflict, în timp ce ultimul era la pământ în genunchi, în vederea realizării acțiunilor sale ilegale, intenționat i-a aplicat lui Priguza Igor ***** o lovitură cu piciorul în regiunea capului în rezultatul căreia Priguza Igor ***** a căzut jos la pământ, după care continuându-și acțiunile sale ilegale Stăvilă Vasile ***** i-a mai aplicat lui Priguza Igor ***** multiple lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului cauzându-i astfel părții vătămate Priguza Igor ***** leziuni corporale sub formă de traumă închisă a capului, echimoze masive a feții, fractură liniară a osului temporal pe dreapta cu trecere pe orbita dreaptă și complexul zigomatic pe dreapta, contuzie cerebrală, leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală ***** terminat la *****prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale Grave.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. ***Stăvilă Vasile ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod Penal „*Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*„.

Prin Sentința Judecătoriei Strășeni (sediul central) la 16.10.2024, cet. ***Stăvilă Vasile ******, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 151 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Iar în baza art. 90 din Codul Penal, pedeapsa stabilită sa suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

La 25.10.2024, a fost înaintat Recurs de către acuzatorul de stat, Sergiu Mocan, cu privire la casarea a Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul central) la 16.10.2024, pe cauza penală de învinuire a lui ***Stăvilă Vasile ******, din motivul blîndeții pedepsei. Astfel, de către Curtea de Apel Centru, la 30.06.2025, a fost pronunțată Decizia prin care a fost admis recursul procurorului Sergiu Mocan declarat împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul central) la 16.10.2024, totodată s-a casat sentința, în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei penale și remiterea cauzei spre rejudecare, în aceeași parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată, cu mențiunea „*Colegiul constată că modalitatea executării pedepsei aplicată inculpatului Stăvilă Vasile nu este în mod argumentat individualizată, prin urmare este de natură să lase fără un răspuns amplu soluția judecătorească cu referire la proporționalitatea pedepsei penale aplicate în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cît și cu personalitatea inculpatului, prin urmare, nefiind apreciată în mod corespunzător concluzia vizavi de atingerea la caz, a scopului pedepsei penale.*

La caz, Colegiul reține că instanța de fond, la analiza condițiilor privind aplicarea art. 90 Cod penal, insuficient a abordat personalitatea inculpatului, ce reprezintă condiția esențială care urma să fie la originea concluziilor privind irațională executării reale a pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs reține că eroarea judiciară admisă de către instanța de fond în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei nu poate fi corectată de către instanța de recurs, de vreme ce dacă după judecarea recursului procurorului, prin adoptarea unei

noi hotărâri potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Codul de procedură penală, în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei în privința inculpatului Stăvilă Vasile va fi eventual agravată situația inculpatului, se impune soluția de admitere a recursului acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond, în latura penală, în partea modalității de executare a pedepsei penale și remiterea cauzei la rejudecare în această parte.

Rejudecarea cauzei și limitele acesteia se va desfășura conform procedurii prevăzute la articolul 451 Cod de procedură penală. Iar, la rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să efectueze aceeași analiză riguroasă, nemijlocită și motivată, înlăturând, astfel, lacunele comise și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțându-se și asupra motivelor invocate în recurs,,.

În cadrul ședinței de judecată, procurorul în Procuratura raionului Strășeni Larisa David, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***Stăvilă Vasile*** ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod Penal și a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Partea vătămată Priguza Igor în cadrul ședinței de judecată, a declarat că cu Stăvilă Vasile s-a împăcat. Menționează că ultimul are familie și își dorește ca acesta să fie alături de familia lui. Nu are pretenții de ordin material sau moral față de inculpat.

Avocatul Oxana Ivanov, în ședința de judecată, a subliniat faptul că anume partea vătămată a inițiat conflictul și faptul că conflictul a escaladat și a avut loc în felul în care a avut consecințele deja le-au văzut, consecințele sunt cunoscute și aceste consecințe Stăvilă Vasile le-a recunoscut, inclusiv acțiunile care au fost comise de dumnealui.

Consideră că, în condițiile criticilor formulate de instanța de apel, scopul pedepsei penale poate fi atins în mod real și efectiv fără izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate ori, subsidiar, a unei pedepse minime care să nu implice executarea efectivă în penitenciar. Această concluzie rezultă din ansamblul circumstanțelor personale și sociale ale inculpatului, care relevă posibilitatea corectării sale fără recurgerea la detenție. În susținerea necesității unei pedepse neprivative de libertate, solicită instanței să rețină următoarele împrejurări esențiale ca, inculpatul este angajat în câmpul muncii, având o sursă licită și stabilă de venit, ceea ce denotă integrarea sa socială și responsabilitate față de obligațiile familiale, inculpatul suferă de tuberculoză, aflându-se în evidență și/sau sub tratament medical, situație ce impune continuitate terapeutică și monitorizare permanentă, inculpatul are la întreținere trei copii, care depind în mod direct de suportul său material și de contribuția sa efectivă la viața familială, aplicarea unei pedepse privative de libertate ar genera consecințe excesive și disproporționate asupra membrilor familiei sale, în special asupra copiilor aflați la întreținere.

Face referire la principiilor generale ale dreptului penal, pedeapsa nu trebuie să constituie un instrument de agravare formală, ci un mijloc de realizare a scopului preventiv și corectiv, proporțional cu gravitatea concretă a faptei și cu persoana inculpatului.

Astfel, remarcă că, art. 151 Cod penal nu prevede împăcarea părților, însă atrage atenția că Stăvilă Vasile a luat legătura cu partea vătămată, părțile au ajuns la un numitor comun, s-au împăcat, a restituit integral suma solicitată de partea vătămată, nu a negociat nimic. Or, în prezenta cauză, izolarea efectivă de societate nu este demonstrată ca fiind indispensabilă, ar afecta grav echilibrul familial și interesul copiilor minori, ar pune în dificultate continuitatea tratamentului medical, ar întrerupe activitatea profesională și unica esențiala sursă de întreținere a familiei. Face o retrospectivă a deciziei Curții de Apel, colegiu comunică că sentința anterioară nu a fost motivată complet sau pertinent, din considerentul dat ea consideră că instanța poate recurge la studierea tuturor materialelor, circumstanțelor care au fost constatate în cauza de fond examinată prima dată.

Consideră că, o pedeapsă neprivativa de libertate rămâne suficientă, adecvată și proporțională pentru atingerea scopului legii penale. Ține să menționeze că de la pronunțarea primei sentințe și până acum situația s-a schimbat și anume prin înrăutățirea esențială a stării de sănătate a lui Stăvilă Vasile având diagnoza de tuberculoză ceea ce este inacceptabil ca cu așa diagnoză să fie plasat într-o instituție de tip penitenciar, unde își ispășesc pedeapsa persoanele fiind sănătoase. Solicită instanței de judecată să emită o hotărâre conform prevederilor legale și al faptului că ultimul a recunosc vina, regretă, partea vătămată nu are pretenții, solicită aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate.

Inculpatul ***Stăvilă Vasile*** *****, în cadrul şedinţei de judecată, a declarat că regretă tot ce sa întîmplat și roagă să i se acorde încă o șansă pentru a demonstra că nu are probleme cu legea.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitorii în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată conchide că, învinuirea adusă lui ***Stăvilă Vasile*** ***** este întemeiată, acțiunile just calificate în temeiul art. 151 alin. (1) Cod Penal, adică „*Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*„.

Reieșind din faptul că, inculpatul anterior a recunoscut vina, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (1) Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 ani pînă la 10 ani.

Prin urmare, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume de la 3 ani și 9 luni până la 7 ani și 6 luni.

La stabilirea sancțiunii instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art. 16 alin. (4) Cod penal, ca infracțiune grave, de forma vinovăției comiterii acesteia și anume comiterea acesteia prin intenție, dar şi de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

În conformitate cu art.76 Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală inculpatului ***Stăvilă Vasile*** *****, instanța nu a stabilit.

În conformitate cu art.77 Cod penal, circumstanțe care ar agrava răspunderea penală inculpatului ***Stăvilă Vasile*** *****, instanța nu a stabilit.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal conform cărora „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”, cât și de Regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri potrivit căreia „Natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârșirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța de judecată ține cont și de personalitatea inculpatului, se căiește în cele săvârșite, asumându-și astfel responsabilitatea pentru cele comise. Vinovăția în comiterea faptei imputate a recunoscut-o pe deplin, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, are trei copii la întreținere, anterior condamnat, însă fără antecedente penale. Mai mult, potrivit Trimiterii extras a Institutului de *****cet. ***Stăvilă Vasile*** ***** - *****

Instanța de judecată reține că, colegiul penal al Curții de Apel Centru, prin decizia din 30.06.2025 a criticat în mod expres lipsa unei individualizări suficiente a pedepsei, în special sub aspectul nevalorificării adecvate a criteriului esențial reprezentat de personalitatea inculpatului. Or, această lacună nu exclude, ci dimpotrivă, impune o analiză aprofundată a tuturor circumstanțelor personale, în vederea stabilirii unei sancțiuni proporționale și orientate spre atingerea scopului pedepsei penale.

În acest context, se constată că inculpatul Stăvilă Vasile a manifestat o atitudine sinceră de căință, recunoscând integral vinovăția în comiterea faptei imputate și asumându-și responsabilitatea pentru consecințele acesteia, recuperând prejudicial părții vătămate, cu care s-a împăcat. O asemenea conduită procesuală denotă existența premiselor reale de reeducare fără necesitatea izolării de societate.

Totodată, instanța reține că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, se caracterizează satisfăcător la locul de trai și are în întreținere trei copii minori, circumstanțe care relevă existența unor legături sociale și familiale stabile. Aceste elemente sunt de natură să reducă riscul de recidivă și să susțină concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia.

Deși anterior a fost condamnat, lipsa antecedentelor penale active indică faptul că acesta nu prezintă o perseverență infracțională, iar fapta comisă apare mai degrabă ca un incident izolat în conduita sa generală.

Un element suplimentar de relevanță îl constituie starea de sănătate a inculpatului, acesta fiind diagnosticat cu tuberculoză pulmonară infiltrativă, fapt confirmat prin actele

medicale prezentate. Această împrejurare obiectivă impune o abordare umană și proporțională a sancțiunii, în consonanță cu principiile umanismului dreptului penal.

Prin urmare, în urma unei analize complexe și individualizate, se poate concluziona că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării, în temeiul art. 90 Cod penal, este aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale – prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și reeducarea inculpatului – fără a fi necesară executarea efectivă a pedepsei în penitenciar.

O asemenea soluție răspunde exigențelor de proporționalitate evidențiate de instanța de recurs și înlătură carențele semnalate de aceasta, oferind o motivare amplă, bazată pe evaluarea concretă a gravității faptei și a personalității inculpatului.

Reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunilor, de persoana inculpatului, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei, reieșind din caracterul infracțiunii, instanța de judecată concluzionează că reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, ținând cont de prevederile art.80^1 CP, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptelor comise de către inculpat, reieșind din circumstanțele cauzei.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, cet. ***Stăvilă Vasile*** ***** va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, la caz, instanţa consideră posibilă corectarea şi reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, respectiv, impedimente pentru aplicarea faţă de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanţa nu a constatat.

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;

d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;

e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță;

f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;

g) să participe la programe probaționale;

h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

În speță, instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 3 (trei) ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința şi acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Stăvilă Vasile*** *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse mai sus, conform art. 80^1 Cod penal, 364/1, 384-389, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

HOTĂRĂȘTE:

Stăvilă Vasile ***** recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 16 octombrie 2024, casată parțial de Colegiul Penal al Curții de Apel Centru în baza Deciziei din 30 iunie 2025, în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei penale, i se aplică pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui ***Stăvilă Vasile*** *****, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul, în termenul de probă, nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară, va confirma încrederea acordată.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui ***Stăvilă Vasile*** *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Se aplică lui ***Stăvilă Vasile*** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare, dar nu mai mult de 12 luni de la pronunțarea prezentei sentințe.

Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara” este executorie din momentul pronunțării sentinței.

Se instituie consemn la frontieră în privința inculpatului ***Stăvilă Vasile*** ***** pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăși termenele legale de reținere și informarea procurorului în Procuratura mun. Strășeni, Larisa David, și a instanței de judecată.

Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, aceasta se expediază pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare şi ridicarea provizorie a pașaportului, precum și Serviciului Vamal.

Sentința cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Președintele ședinței
Judecătorul ***Mihaela Grosu***